

MTA AGRÁRTUDOMÁNYI KUTATÁSI TÖMB TERVEZÉSE

Martonvásár

Az épület tömegalkotása és belső térszervezése

A Magyar Tudományos Akadémia martonvásári Agrártudományi Kutatóintézetében létrejövő új, komplex működésű Agrár-Innovációs Központ épülete a kutatóintézet három nagy kutatási egységének osztályait fogadja be. A több mint 10 000 nm-es kutatótömb a Brunszvik-kastély körüli kastélypark és arborétum táj környezetében foglal helyet. A környezethez képest hatalmas tömeg léptékbehelyezése és az összetett funkcionális kapcsolatok határozták meg az épület tömegalkotásának és belső térszervezésének koncepcióját. Az épület összekapcsol és egyben foglal is. Összekapcsolja az épület eltérő tudással és kutatási területtel rendelkező dolgozóit egymással és a környező tájjal, ugyanakkor a funkciószükségletből adódó léptékproblémára is választ ad. A belső mag köré szerveződő tájba nyúló tömegek együttese fellazul a környező tájban, a nagy kutatótömb minden irányból kisebb homlokzati egységekre bomlik. Így emberibb léptékű, befogadható épület jön létre. A szárnyak közötti kisméretű saját udvarok a környező természetben folytatódhatnak. A központi mag teréből kilátás nyílik minden irányba, a patak-, az ősfás környezet- és a városi területek felé.

Az épület telepítése, megközelítése

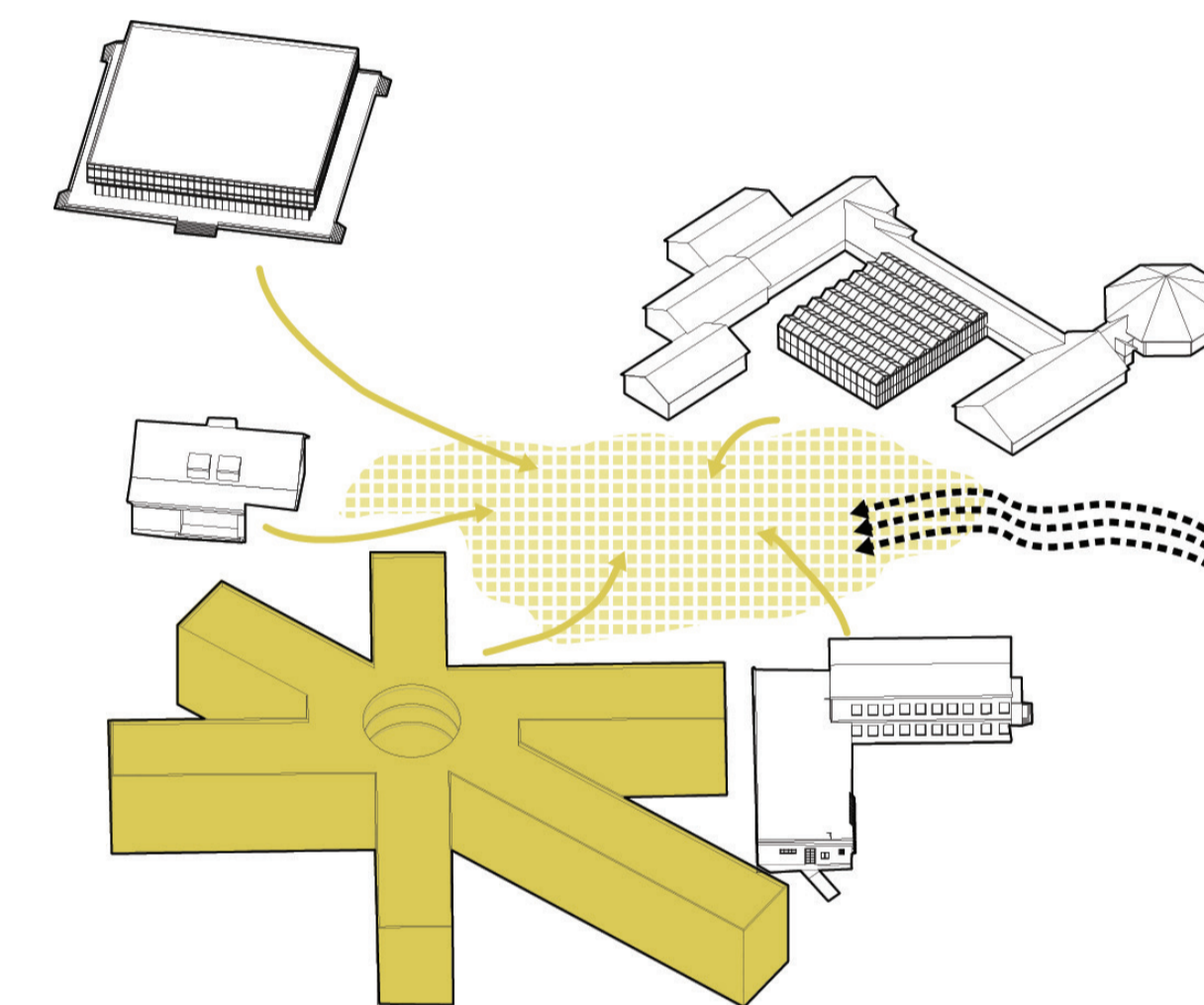
A kutatóközpont bejáratát a tő felőli oldalra helyeztük, így az Agrár-Innovációs Központ meglévő épületeivel együtt egy új, parkon belüli közteret jöhet létre. A megérkezők a Kukoricakutató Központot megkerülve, a Kiskastély mellett elhaladva belső főútra érkeznek, amely összeköti az MTA Agrártudományi Kutatóközpont épületeit és funkcióit. Az épületek a belső sugárúthoz az egész természetvédelmi területre és a kastélyparkra

jellemző teresedésekkel kapcsolódnak. Hasonló tisztásokat hozunk létre az új épület tagolt tömegformálásával is. A központi út és a bejárat oldalán kialakuló tér a tájban üsző épületeknek irányultságot ad, kijelöli az origót, amely köré az épületek laza rendszere szerveződik. A Kukoricakutató Központ földszintes szárnyának felújításával, visszabontásával a régi épület is bekapcsolódhat az új épület rendszerébe. A Kodály utca meghosszabbítása gazdasági bejáratként működik. Az épület működése a megmaradó üvegházak felé fordul, így a dolgozói bejárat nem terheli a kapcsolódó lakofunkciókat.

Zöldfelületi rendszer

A tájépítészeti elképzelés a tömeggel párbeszédben szervezi a kialakuló kerteket, tisztásokat. Az épületszárnyak közötti különböző növényzettel eltérő karaktert kapnak. Ezeknél a kerteknél olyan alternatív növényeket választottunk, amelyek akár méhlegelőként is szolgálhatnak és a primer ipari növények kiegészítőjeként jelennek meg. A köztes udvarokban Sinapis alba (mustár), Phacelia tanacetifolia (mészöntőfű), Trifolium (biborhere), Linum u. convar. mediteraneum (olajlén), Hordeum vulgare (tavaszi árpa) jelennek meg, a bejáratnál Miscanthus purpurascens (piraszlevelűvirágos nád), Pennisetum setaceum (tollborzfé) és évelő dísznövények. A központi udvar növényzetében Humulus lupulus (komló) a domináns növényelem. A tájépítészeti rendezés a meglévő ősfás területen olyan mesterséges tisztásokat jelöl ki, amelyek a művi és természetes környezet határaitként jelennek meg a tájban.

BEJÁRAT ELHELYEZÉSE - KÖZÖS MEGÉRKEZÉS

MESTERSÉGES TISZTÁSOK: ALTERNATÍV NÖVÉNYEK

